

عنوان مقاله:

قواعد عمومی حاکم بر انحلال عقود نیابتی

محل انتشار:

دوفصلنامه آموزه های حقوقی گواه، دوره 5، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 33

نویسندگان:

علیرضا عالی پناه - عضو هیات علمی دانشگاه شهید بهشتی (ره)

عادل صالحی عارف - کارشناس ارشد حقوق خصوصی

خلاصه مقاله:

عقود به دو قسم عهدي و نيابتي تقسيم مي شوند (۱). اين تقسيم كه نشأت گرفته از تفاوت در منشا عقود است، تفاوت در قواعد عمومي را در بر دارد. انحلال عقود، يكي از مهم ترين مباحثي است كه تحت تأثير قواعد عمومي قرار مي گيرد. بر اين اساس، انحلال عقود نيابتي، تحت حاكميت قواعد عمومي كنوني حاكم بر قراردادها (كه ناظر بر عقود عهدي است) نبوده و از قواعد مختص به خود پيروي مي كند. بدین توضیح كه گاهي انجام مورد نيابت سبب خاتمه يافتن آن و نتيجتاً بلاموضوع شدن نيابت مي شود و از اين حيث، نيابت منحل مي گردد. در مواردی نیز انتفاء موضوع نيابت سبب انحلال آن بشمار می رود. همچنين ممكن است منوب عنه با عدول از نيابت اعطايي، نيابت را از بين ببرد. موت و حجر طرفين نيابت نیز از ديگر موارد انحلال نيابت است. لذا انحلال عقود نيابتي در مواردی ناظر به فسخ (۲) نيابت است كه اراده در آن دخالت دارد. در اين موارد، انحلال نيابت متعاقب انجام عمل حقوقی به وقوع مي پيوندد و عوامل قهري در آن نقشي ايفاء نمی كنند. از ديگر سو، مواردی نیز ناظر به انفساخ است كه بدون احتياج به اراده شخص و با اراده قانون گذار اسباب انحلال نيابت را فراهم مي آورند.

كلمات كليدي:

قواعد عمومي، عقود نيابتي، انحلال، فسخ، انفساخ

لينك ثابت مقاله در پايگاه سيويليكا:

<https://civilica.com/doc/1262288>

